

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 19327/2022
28.12.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Мирјане Андријашевић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужилаца „Ентеријер Павловић“ д.о.о. Бели Поток, и АА из ..., чији је заједнички пуномоћник Лана Николић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Сениша Кесерић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1594/22 од 01.09.2022. године, у седници одржаној 28.12.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1594/22 од 01.09.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1594/22 од 01.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 8886/2017 од 08.04.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца којим је тражено да суд туженог обавезе да тужиоцу „Ентеријер Павловић“ д.о.о. из Белог Потока, на име накнаде штете због изгубљене добити исплати износ од 1.309.090,46 динара, са законском затезном каматом од дана подношења тужбе па до исплате, и да обавезе туженог да тужиоцу АА на име накнаде штете исплати износ од 55.798,79 динара са законском затезном каматом на износе наведене у том ставу изреке. Ставом другим изреке, тужиоци су обавезани да туженом солидарно накнаде трошкове парничног поступка у укупном износу од 286.375,00 динара.

Апелациони суд у Новом Саду је, пресудом Гж 1594/22 од 01.09.2022. године, ставом првим изреке, жалбу тужилаца одбио и потврдио пресуду Основног суда у Новом Саду П 8886/2017 од 08.04.2022. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су изјавили благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права и предложили да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, ради разматрања правног питања у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права. Предмет тражене правне заштите је накнада материјалне штете и то: тужиоцу „Ентеријер Павловић“ д.о.о. на име изгубљене користи; тужиоцу АА на име трошкова лечења. Одлука суда заснована је на примени одговарајућег материјалног права, а тужиоци у ревизији не указују на конкретна правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити су приложили правноснажне пресуде у којима је у истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији донета другачија одлука да би постојала потреба за уједначавањем судске праксе, посебно имајући у виду да се ревизијом тужилаца, уствари, оспорава правилност утврђеног чињеничног стања, што није разлог за изјављивање посебне ревизије.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије, применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско - правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужиоци су поднели 10.11.2017. године, а вредност предмета спора је 1.363.689,23 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужилаца није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**